

РЕШЕНИЕ

№ 5837

гр. София, 02.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **4129** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на ОБЩИНА Е., представлявана от кмета, срещу РЕШЕНИЕ № Ж-69/2006/2009 от 12.03.2012г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията). С процесния административен акт, на основание чл.38, ал.2, предл.3 и чл.42, ал.9 ЗЗЛД, е УВАЖЕНА жалба вх. № Ж-69/2006 от 09.12.2009г. подадена от Е. Д. К. срещу [община] и е НАЛОЖЕНО АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - имуществена санкция в размер на 600 (шестотин) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни общината, представлявана от кмета, е издала препис – извлечение от Акта за смърт на Д. Б. Д. от 03.05.2006г., без да е отбелязано лицето което го е поискало и е допуснала кметството в [населено място] да издаде Удостоверение за наследници на Д. Б. Д. с №4/ 03.02.2006г. по молба – декларация, подадена от лице без правно основание да получи този документ, с което е нарушена разпоредбата на чл.23, ал.1 ЗЗЛД.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено по недопустима жалба, подадена след изтичане на преклузивния едногодишен срок, установен в чл.38, ал.1 ЗЗЛД. Твърди, че заинтересованата страна Е. К. е узнала за издадените Удостоверение за наследници №4/ 03.02.2006г. и препис – извлечение от Акт за смърт на Д. Б. Д. от 03.05.2006г. най-късно на 30.10.2006г., от която дата е възникнало правото ѝ да сезира КЗЛД. Поддържа, че срокът за оспорване е изтекъл на 30.10.2007г. и подадената след тази дата жалба срещу [община] е била

недопустима, поради което и постановеното Решение по същество е незаконосъобразно. Претендира също, че оспорваният акт е необоснован със събраните в административното производство писмени доказателства поради което и изводът за нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД е неправилен. Моли съда да отмени Решение № Ж-69/2006/2009 от 12.03.2012г. и да остави без разглеждане жалбата на Е. Д. К. срещу [община]. Не претендира за разноски.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С., излага мотивирано становище за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски. Представя подробни писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна - Е. Д. К., редовно уведомена за образуваното съдебно производство – не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в срока за оспорване, установен в 38, ал.6 ЗЗЛД, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място съдът приема, че В ЧАСТТА за Удостоверение за наследници №4/ 03.02.2006г. КЗЛД е постановила решение по една НЕДОПУСТИМА жалба, по смисъла на чл.27, ал.2, т.6 АПК.

Съгласно императивната норма на чл.38, ал.1 ЗЗЛД правото на лицата да търсят защита срещу неправомерно обработване на личните им данни, по реда на този закон, се погасява с изтичане на една година от узнаването, но не по-късно от пет години от извършване на нарушението.

Производството пред КЗЛД по което е постановено процесното Решение е започнало по жалба на заинтересованата страна Е. К. с вх. № към Ж-69/06 от 09.12.2009г. (л.70, 71). В жалбата са изложени твърдения, че като администратор на лични данни [община] е не е упражнявала ръководство и контрол върху работата на

обработващите личните данни, вследствие на което неправомерно са били издадени и разпространени официални документи: Удостоверение за наследници на Д. Б. Д. с № 4/ 03.02.2006г. и препис от Акта за смърт на Д. Б. Д., в които се съдържат лични данни на починалия ѝ баща.

Със събраните по делото писмени доказателства съдът приема за безспорно установено обстоятелството, че заинтересованата страна К. е узнала за издаването на процесното Удостоверение за наследници № 4/ 03.02.2006г. най-късно на 30.10.2006г., на която дата е подала Молба с вх. № Ж-69 (л.101-103). КЗЛД е била сезирана с

искане да установи извършване на нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД от страна на И. Н. Г. и на кметския наместник в [населено място] С. Т.. В молбата са изложени доводи, че И. Н. Г., без да е заинтересовано лице и без да е бил надлежно упълномощен е подал Молба – декларация за издаване на удостоверение за наследниците на Д. Б. Д., а М. С. Т., в качеството му на кметски наместник в [населено място] е написал, подписал и издал Удостоверение за наследници № 4/ 03.02.2006г. в което е посочил лични данни на заинтересованата страна К. и на нейните брат и починал баща. По тази молба КЗЛД е постановила Решение № 69/

22.10.2008г. (л.347-л.351) с което е прекратила производството, образувано по жалба вх. № 69/ 30.10.2006г. срещу М. С. Т. и И. Н. Г., поради това, че първият е починал в хода на процеса, а вторият няма качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД. С Определение № 11710/ 09.10.2009г. по адм. дело № 956/ 2009г., влязло в сила на 02.12.2009г., В. администра-тивен съд, състав на Трето отделение, е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на Е. Д. К. от [населено място] против решение № 69 от 22.10.2008г. на Комисията за защита наличните данни, с което е прекратено администра-тивното производство по жалба вх. № Ж-69/30.10.2006г.

С Определение № 15900/ 23.12.2010г. по адм. дело № 4219/ 2010г., влязло в сила на 27.06.2011г., Върховният административен съд, състав на Пето отделение, е отменил Решение № 69/ 13.01.2010г. на КЗЛД (л.81-83), с което е прекратено административното производство, образувано по жалбата на Е. К. с вх. № Ж-69/06 от 12.09.2009г. Видно от мотивите на съдебния акт липсва твърдение на страните в двете административни производства, образувани пред КЗЛД по жалби на заинтересованата страна К., съответно с вх. № Ж-69/30.10.2006г. и с вх. № Ж-69/06 от 12.09.2009г., тъй като първата жалба е била насочена срещу посочените в нея физическите лица, а по втората ответник е [община].

При така установените факти съдът приема, че с жалба вх. № Ж-69/06 от 12.09.2009г. КЗЛД за първи път е била сезирана с твърдения за извършени от страна на [община] нарушения на ЗЗЛД, изразяващи се в неправомерно издаване на Удостоверение за наследници на Д. Б. Д. с №4/ 03.02.2006г. От друга страна е безспорно установено както в административното, така и в съдебното производство, че към 30.10.2006г. заинтересованата страна К. вече е узнала за това Удостоверение за наследници, във връзка с което е подала пред КЗЛД молба вх. № Ж-69. Следователно и предвид императивната норма на чл.38, ал.1 ЗЗЛД, правото на жалба на Е. К. срещу [община] във връзка с твърдяното неправомерно обработване на лични данни чрез издаване на Удостоверение за наследници №4/ 03.02.2006г. се е погасило на 30-ти октомври 2007г. Подадената след тази дата жалба е била недопустима, поради което и постановеното в тази част Решение на КЗЛД е незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

На следващо място съдът намира, че подадената от заинтересованата страна К. жалба, В ЧАСТТА за издаден препис – извлечение от Акт за смърт на Д. Б. Д. от 03.05.2006г., също е НЕДОПУСТИМА, на основание чл.27, ал.2, т.5 АПК.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. От анализа на тази норма и по аргумент от ал.2 съдът обосновава извод, че легитимирани да търсят защита по този ред са само лицата, чиито лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 ЗЗЛД се претендира да са обработвани неправомерно. Процесният Акт за смърт от 03.05.2006г. (л.34) е на наследодателя на заинтересованата страна К. и очевидно не съдържа нейни лични данни, поради което и последната не е легитимирана да сезира Комисията за образуване на производство по реда на ЗЗЛД.

Съгласно чл.21, ал.3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ, е индивидуален административен акт и следователно подлежи на оспорване по реда и при условията на АПК. От друга страна, редът и условията за издаване на препис-извлечение от акт за смърт са установени в чл.88 и чл.88а от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), като защитата срещу нарушения се осъществява по реда на Глава седма от същия закон.

По изложените доводи съдът, в решаващия си състав приема, че оспорваното Решение № Ж-69/2006/2009 от 12.03.2012г. на КЗЛД, е незаконосъобразен административен акт и следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № Ж-69/2006/2009/ 12.03.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова